

GiroBank, jeg tænker på postvæsenet og Tele Danmark osv. De er altså flyttet ud, og der er kommet en højere grad af brugerbetaling. Det er det ene element, der gør, at det skattetryk, vi har i dag, ikke er absolut og ikke præcist viser, hvor meget folk afleverer.

Noget andet, der også gør sig gældende, når man beregner skattetrykket, er, at med den brøk, man bruger, snyder man lidt, fordi man dér har skatterne med både i tælleren og nævneren – for at sige det populært. I de internationale sammenligninger, der bliver lavet, får vi derfor altid en skævvridning af det danske tal, al den stund der ikke er ret mange andre lande, der har så groft et beskatningsgrundlag og så grov en beskatningsprocent, som vi har i Danmark. Men det er steget, og det er steget ufor-skammet meget. En fordobling siden 1965! Det er kendsgerningerne.

(Kort bemærkning).

Thor Pedersen (V):

Hr. Arne Melchior taler om, hvad der hører til almindelig parlamentarisk praksis. Ja, til det hører vel, at man siger, hvad man mener som folkevalgt, og at partier tilkendegiver deres synspunkter. Vi har i hele den periode, hr. Arne Melchior omtaler, haft det synspunkt, at beskatningen er for høj, og at der er for lidt tilbage til lønmodtagernes egen disposition eller til familiens rådighed, når man har betalt sin skat. Altså: Politikerne har i forvejen beslagnet for meget.

Så siger hr. Arne Melchior, at det jo er en kritik af politikerne. Ja, det er det. Det er en kritik af, at vi har politikerstyre i stedet for folkestyre, at alt for meget er overladt til politikerne at bestemme i stedet for de enkelte borgere selv, der burde have lov til at tage vare på den indkomst, de har mulighed for at disponere over.

Det er jo derfor, jeg brugte eksemplet med, at i Danmark er det baseret på, at 90 pct. af danskerne giver tilskud til 90 pct. af danskerne.

Det gjorde vel ikke noget, om vi havde et samfund, hvor de, der tjente penge og havde råd, egentlig kunne få lov at betale for sig selv, således at solidariteten lå i, at det var dem, som ikke havde råd og ikke tjente så meget på grund af ledighed, sygdom eller alder, der til gengæld fik de offentlige tilskud og de offentlige goder vederlagsfrit og over en bred kam. Det er vel solidaritet, og det har noget at gøre med frihed og retten til at bestemme selv.

De 38 øre er et eksempel på det modsatte. Når der så er tale om, hvad vi har gjort gennem ti år,

så er sandheden jo den samme dengang som i dag, nemlig at der ikke er noget flertal i Folketinget, der vil bidrage til at lempe de byrder for almindelige danskere, for danske familier. Der var jo aldrig et flertal, der ville sige til regeringen: Kan vi ikke sanere lidt mere? Nej, vores problem var, at det store Socialdemokrati for at medvirke til en finanslov forhindrede nødvendige strukturændringer, forhindrede besparelser, præcis som det kan blive tilfældet igen for 1996, hvis ikke vi kan få lov at slå igennem i de forhandlinger, der pågår omkring finansloven.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Hr. Kim Behnke talte om det høje skatteniveau. Det har vi da. Vi har et skatteniveau, som er på højde med langt de fleste lande i Skandinavien, i Norden og i EU, som vi kan sammenligne os med, og i de få lande, der har et væsentlig lavere niveau end vi, har befolkningerne det enormt meget ringere. Hr. Kim Behnke bragte selv eksemplet frem fra 1965. Dengang var skatteniveauet her i landet meget lavere, men hr. Kim Behnke vil vel ikke benægte, at med det højere, trods det højere skatteniveau, eller måske delvis også på grund af det – for vi får jo noget for skatterne – har borgerne med det høje skatteniveau i 1995 langt rigeligere, end de havde i 1965. Derfor kan begrebet skattetryk og skatteniveau ikke give noget signalement af levestandarden i en befolkning. Det er en lillebitte deloplysning, som i værste fald fortegner billedet og i bedste fald ikke føjer noget til det.

Så til hr. Thor Pedersen: Det er da dejligt at vide, at han og hans parti hele tiden har haft den opfattelse, at det skulle være anderledes, men jeg kommer så tilbage igen: I starten af firkløverregeringens tid havde den jo endda flertal, men der kom ikke forslag i den retning, som hr. Thor Pedersen taler om. Det gjorde der heller ikke de næste ti år, og derfor mener jeg, det er uberettiget at anklage og kritisere en regering, der har 2½ folketingsssamling bag sig, for ting, som man ikke evnede bare at stille relevante forslag til at forbedre, mens man selv sad der.

Den nuværende regering har dog været med til at nedbringe lejeværdien af egen bolig med ca. 20 pct. Det var helt uforkommeligt, når CD i firkløverregeringen foreslog det. Og så dette udtryk: Det politikerstyre, vi har! Jeg vil da godt spørge: Hvad for en slags folkestyre skulle vi ellers have efter Venstres opfattelse? Er det ikke det repræsentative demokrati, vi skal have? Det